

бръшнѣтса ѿ негѡ. И пакы дръгѡе писаніе глаголетъ: вѡзвратѣ ианѣ, егѡже проводѣша. По сихъ же молѣ Пїллата Іѡсифъ ѡже ѿ Прїмаваіа, сынъ оученикъ Іисѡсовъ, потаенъ же страхѡ радн Іудейска, да вѡзметъ тѣло Іисѡсово: и повелѣ Пїлатъ. прїиде же и вѡзатъ тѣло Іисѡсово. Прїиде же и Нїкодїмъ пришедый ко Іисѡсови ношїю прѣжде, носѡ смѣшенїе смѣрнено и алейно ѡкѡ літръ сто. Прїѡста же тѣло Іисѡсово, и ѡбвїста е рїзамн со дрѡматы, ѡкоже ѡбычай естъ Іудеймъ погребѡти. Бѣ же на мѣстѣ, и дѣже распѡтса, вѣртъ и вѡ вѣртѣ грѡвъ нѡвъ, вѡ немъже николїже нїктоже положенъ бѣ. Тѡ оубѡ паткѡ радн Іудейска, ѡкѡ блїзъ вѡше грѡвъ, положїста Іисѡса. Гл. 20.

Во едїнѡ же ѿ сѡвѡтѡ Марїа Магдаліна прїиде завтра, ещѣ сѡщѣй тмѣ на грѡвъ: и вїдѣ камень вѡзатъ ѿ грѡва. Течѣ оубѡ и прїиде кѡ Сїмонѡ Петрѡ и кѡ дръгомѡ оученикѡ, егѡже любѡше Іисѡсъ, и глагола ѡма: вѡзаша Господа ѿ грѡва, и не вѣмъ, гдѣ положїша егѡ. Изыде же Петрѡ и дръгїй оученикъ, и и дѡста ко грѡвѡ. Течѡста же ѡва вкѡпѣ: и дръгїй оученикъ течѣ скорѣе Петрѡ, и прїиде прѣжде ко грѡвѡ, и прїинїкъ вїдѣ рїзы лежѡща, ѡваче не внїде. Прїиде же Сїмонѡ Петрѡ вѡ сабѡдѡ егѡ, и внїде ко грѡвѡ, и вїдѣ рїзы едїнѡ лежѡща, и сѡдѡрь, ѡже бѣ на главѣ егѡ, не сѡ рїзамн лежѡщн, но ѡсѡвь свїтѡ на едїномѡ мѣстѣ. Тогда оубѡ внїде и дръгїй оученикъ, прїшедый прѣжде ко грѡвѡ, и вїдѣ, и вѣрова: Не оубѡ вѣдѡхѡ писанїа, ѡкѡ подобѡетъ емѡ ѡзъ мѣртвѡхъ вѡскреснѡти. Идѡста же пакн кѡ сѡбѣ оученикѡ. Марїа же стоѡше оу грѡва внѣ плачѡщи, ѡкоже плакашесѡ, прїинїче ко грѡвѡ, и вїдѣ двѡ Анггѡла вѡ вѣлѡхъ рїзахъ сѡдѡща, едїнаго оу главѣ, и едїнаго оу ногѡ, и дѣже вѣ лежѡло тѣло Іисѡсово.